

ЖИТТЯ БРУДНІШ СТАЄ ЧИМДАЛІ

Багато сміття завелось
Надворі, в хаті, в голові,
Воно від коренів волосся
До краплі кожної крові.

Де нам знайти свого Геракла,
Щоб Авгія конюшні всі
Звільнив, і сил би не забракло
Почистить в Київській Русі?

Шукати міф – невдячна справа,
Часи чудес давно пройшли.
Казки лише малим цікаві,
Казок в житті ще не знайшли.

Є правило, щоб чисто жити:
Не від вбирання чистота,
Старатись треба не смітити –
Це істина стара й проста.

Тому виховувати треба
І у старих, і в молодих,
Постійне почуття потреби
До чистоти у справах всіх.

А чистота – це акуратність,

Та звичка бруду не терпять,
У ділі треба лише справжність
Сприймати і по ньому жить.

Сьогодні у театрі в джинсах
Хоч з дірками – не новина,
Мораль сучасна теж в нюансах,
Між тим, для всіх вона одна.

Життя брудніш стає чимдалі,
Все менше правди між людьми,
Це всім приносить лиш печалі,
Але не нам, міркуєм ми.

Та програє від бруду кожен,
Нема таких, хто переміг,
Ніхто чистішим стать не зможе,
Якщо бруднити буде всіх.

Тому і власну поведінку
Тримай завжди в своїх руках,
За неї будеш мать оцінку,
Бо судять всіх по їх ділах.

І вимітати сміття треба
Назустріч чистоті земній,
Зробивши, як у яснім небі,
Спочатку в голові своїй.

То де ж Геракла нам шукати?
Він є у кожному із нас,
Коли зуміємо зібратись
Конюшні чистить водночас!

Дата написання вірша: 2021-01-05